

1437
28-2

24 ΦΕΒ. 2012

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

**Αθήνα 3 Φεβρουαρίου 2012
Αριθ. Πρωτ.: 5773**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Αναφορών
Αθήνα

Ταχ. Δ/ση: Πειραιώς 40
Ταχ. Κώδικας: 101 82 - Αθήνα
TELEFAX: 2105203872
Πληροφορίες: Ι. Αντωνοπούλου
Τηλέφωνο: 2105295194, -216
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΚΟΙΝ.: Σύλλογο Εργαζομένων
Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου
Πεσμαζόγλου 2-6 10175 Αθήνα

ΘΕΜΑ: Αιτήματα Συλλόγου Εργαζομένων Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.
ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 1437/10-1-2012 ΠΑΒ ✓

Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σε ό,τι αφορά τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας 87, 98 και 154, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η 87 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας «για την συνδικαλιστική ελευθερία και την προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματος» κυρώθηκε από την χώρα μας με το Ν.Δ. 4204/61 (ΦΕΚ 174/Α/19-9-61) και ρυθμίζει τα ζητήματα της συνδικαλιστικής οργάνωσης εργοδοτών και εργαζομένων. Στόχος της είναι αφενός η προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματος και αφετέρου η εδραίωση και προώθηση της συνδικαλιστικής ελευθερίας.

Η 98 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας «για την εφαρμογή των αρχών του δικαιώματος οργάνωσης και συλλογικής διαπραγμάτευσης» κυρώθηκε από τη χώρα μας με το Ν. 4205/1961 (ΦΕΚ 174/Α/19-6-61). Με τις διατάξεις της ρυθμίζονται ζητήματα προστασίας του συνδικαλιστικού δικαιώματος των εργαζομένων, καθώς και το ζήτημα της ανάπτυξης και χρησιμοποίησης διαδικασιών στο πλαίσιο των οποίων οι εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις προσέρχονται εκουσίως σε διαπραγματεύσεις για τη ρύθμιση των όρων απασχόλησης, μέσω των συλλογικών συμβάσεων.

Η 154 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας «για την προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης» κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν.Δ. 2403/1996 (ΦΕΚ 99/Α/4-6-96). Ειδικότερα στο άρθρο 5 ρητώς προβλέπεται η υποχρέωση του κράτους να λαμβάνει μέτρα που να συμβιβάζονται με τις εθνικές συνθήκες, με σκοπό την προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης. Τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να αποσκοπούν: α) στο να είναι δυνατή η συλλογική διαπραγμάτευση για όλους τους εργοδότες και όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων στους κλάδους δραστηριότητας που καλύπτονται από την εν λόγω Σύμβαση, β) στο να επεκτείνεται προοδευτικά η διαπραγμάτευση σε όλα τα θέματα που καλύπτονται από το άρθρο 2 της Σύμβασης (όροι απασχόλησης, σχέσεις ανάμεσα στους εργοδότες και τους εργαζόμενους και σχέσεις ανάμεσα στους εργοδότες ή τις οργανώσεις τους και σε μία ή περισσότερες οργανώσεις των εργαζομένων), γ) στο να ενθαρρύνεται η ανάπτυξη διαδικαστικών κανόνων που θα συμφωνούνται μεταξύ των εργοδοτικών και εργατικών

ενώσεων, δ) στο να μην εμποδίζεται η συλλογική διαπραγμάτευση εξαιτίας της ανυπαρξίας κανόνων για τον τρόπο διεξαγωγής της ή εξαιτίας της ανεπάρκειας ή του ακατάλληλου χαρακτήρα των κανόνων αυτών και ε) στο να θεσπίζονται τα όργανα και οι διαδικασίες ρύθμισης των εργατικών διαφορών με τέτοιο τρόπο ώστε να συμβάλλουν στην προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης.

Επίσης, σε ό,τι αφορά στις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η χώρα μας έχει κυρώσει τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του 1961 με το Νόμο 1426/84 (ΦΕΚ32/Α/21-3-1984). Επίσης, η Ελλάδα υπέγραψε τον Αναθεωρημένο ΕΚΧ το 1996, ωστόσο δεν έχει προχωρήσει ακόμη στην κύρωσή του.

Βάσει των ανωτέρω και επειδή δεν είναι σαφές στο εν λόγω υπόμνημα αν αναφέρονται στον ΕΚΧ του 1961 ή στον Αναθεωρημένο ΕΚΧ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. Σε περίπτωση που το υπόμνημα αναφέρεται στις διατάξεις του ΕΚΧ του 1961, τα σχετικά άρθρα προβλέπουν:

▪ **Άρθρο 12: Δικαίωμα για Κοινωνική Ασφάλεια**

Για εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος για κοινωνική ασφάλεια, τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

1. να καθιερώνουν ή να διατηρούν σύστημα κοινωνικής ασφάλισης
2. να διατηρούν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σε ικανοποιητικό επίπεδο, ίσο τουλάχιστον με εκείνο που απαιτείται για την επικύρωση της 102 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, σχετικά με τα ελάχιστα όρια κοινωνικής ασφάλισης
3. να καταβάλλουν προσπάθειες για την προοδευτική βελτίωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε υψηλότερο επίπεδο
4. να λαμβάνουν μέτρα, με τη σύναψη των κατάλληλων διμερών ή πολυμερών συμβάσεων ή με άλλα μέσα και με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που καθορίζονται σε αυτές τις συμφωνίες, για να διασφαλίζουν:

(α) την ισότητα μεταχείρισης ανάμεσα στους υπηκόους του κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους και τους υπηκόους των άλλων Μερών αναφορικά με τα δικαιώματα για κοινωνική ασφάλιση, περιλαμβανομένης και της διαφύλαξης των πλεονεκτημάτων που προβλέπονται από τις νομοθεσίες κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα από τις μετακινήσεις των προστατευόμενων προσώπων, στο έδαφος των Συμβαλλομένων Μερών

(β) την παροχή, διατήρηση και αποκατάσταση των δικαιωμάτων για κοινωνική ασφάλιση με μέσα, όπως ο συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης ή απασχόλησης που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία του καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

▪ **Άρθρο 30: Εξαιρέσεις σε περίπτωση πολέμου ή δημοσίου κινδύνου**

1. Σε περίπτωση πολέμου ή δημοσίου κινδύνου που απειλεί την ασφάλεια του έθνους, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα μπορεί να λάβει μέτρα παρέκκλισης από τις υποχρεώσεις που προβλέπει ο Χάρτης, στο μέτρο όμως που κάτι τέτοιο επιβάλλεται αυστηρά από την κατάσταση και με την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά δεν θα είναι αντίθετα με τις άλλες υποχρεώσεις του που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει κάνει χρήση του δικαιώματος αυτού θα ενημερώνει πλήρως και σε εύλογη προθεσμία το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έλαβε και τους λόγους που τα επέβαλαν. Θα πρέπει επίσης να ενημερώνει το Γενικό Γραμματέα για τη λήξη ισχύος των μέτρων αυτών και για την έναρξη πλήρους εφαρμογής εκ νέου των διατάξεων του Χάρτη που έχει αποδεχθεί.

3. Ο Γενικός Γραμματέας ενημερώνει τα άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη και το Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας σχετικά με κάθε ανακοίνωση που έχει λάβει σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

▪ **Άρθρο 31: Περιορισμοί**

1. Τα δικαιώματα και οι αρχές που εξαγγέλλονται στο Μέρος I, όταν θα εφαρμοστούν αποτελεσματικά, και η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων και των αρχών αυτών όπως προβλέπεται στο Μέρος II, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο περιορισμών που δεν προβλέπονται στα Μέρη I και II, εξαιρουμένων αυτών που προβλέπονται από το νόμο και που είναι αναγκαίοι σε μία δημοκρατική κοινωνία για την εγγύηση του σεβασμού των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων ή για την προστασία της δημόσιας τάξης, της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας υγείας ή των χρηστών ηθών.

2. Οι περιορισμοί που επιβλήθηκαν σύμφωνα με το Χάρτη στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που θεσπίζονται με αυτόν δεν θα εφαρμόζονται παρά μόνο για το σκοπό για τον οποίο προβλέφθηκαν.

Β. Σε περίπτωση που το υπόμνημα αναφέρεται στις διατάξεις του Αναθεωρημένου ΕΚΧ, τα σχετικά άρθρα προβλέπουν:

▪ **Άρθρο 12: Το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση**

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση, τα Μέρη δεσμεύονται:

1. να καθιερώνουν ή να διατηρούν σύστημα κοινωνικής ασφάλισης
2. να διατηρούν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σε ικανοποιητικό επίπεδο, τουλάχιστον ίδιο με εκείνο που είναι απαραίτητο για την επικύρωση του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης
3. να καταβάλλουν προσπάθειες ώστε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης να ανέρχεται σταδιακά σε υψηλότερο επίπεδο
4. να λαμβάνουν μέτρα, με τη σύναψη των κατάλληλων διμερών και πολυμερών συμβάσεων ή με άλλα μέσα, και με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που διατυπώνονται σε αυτές τις συμβάσεις, έτσι ώστε να διασφαλίζεται:

(α) η ίση μεταχείριση ανάμεσα στους υπηκόους του κάθε Μέρους και τους υπηκόους άλλων Μερών αναφορικά με τα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης των ωφελημάτων που προκύπτουν από τη νομοθεσία για την κοινωνική ασφάλιση, ανεξάρτητα από τις μετακινήσεις των προστατευόμενων ατόμων στα εδάφη των Μερών

(β) η χορήγηση, η διατήρηση και η αποκατάσταση των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης με τέτοια μέσα, όπως είναι ο συνυπολογισμός περιόδων ασφάλισης ή απασχόλησης που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός από τα Μέρη.

▪ **Άρθρο 30: Το δικαίωμα στην προστασία από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό**

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην προστασία από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, τα Μέρη αναλαμβάνουν:

(α) να λαμβάνουν μέτρα μέσα στο πλαίσιο μιας συνολικής και συντονισμένης προσέγγισης για την προώθηση της αποτελεσματικής πρόσβασης των ατόμων, καθώς και των οικογενειών τους, που ζουν ή που κινδυνεύουν να βρεθούν κάτω από συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού ή φτώχειας, κυρίως, στην απασχόληση, τη στέγαση, την κατάρτιση, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό και την κοινωνική και ιατρική βοήθεια

(β) να αναθεωρούν αυτά τα μέτρα με σκοπό την προσαρμογή τους, εάν αυτό κριθεί αναγκαίο.

▪ **Άρθρο 31: Το δικαίωμα στη στέγαση**

Με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος των εργαζομένων στη στέγαση, τα Μέρη αναλαμβάνουν μέτρα έτσι ώστε:

1. να προωθείται η πρόσβαση σε ικανοποιητικού επιπέδου στέγαση
2. να προλαμβάνεται και να μειώνεται ο αριθμός των αστέγων με σκοπό τη σταδιακή εξάλειψη του φαινομένου
3. να γίνεται το κόστος της στέγασης περισσότερο προσιτό για όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι, καθώς η Ελλάδα δεν έχει κυρώσει τον Αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, οι διατάξεις του δεν είναι δεσμευτικές για τη χώρα.

Κατά τα λοιπά, αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνερωτώμενο Υπουργείο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

